

Arrest

nr. 166 593 van 27 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 11 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. DE SMET en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Soedanees staatsburger te zijn, afkomstig van Omdurman. Toen u 7 à 8 jaar oud was werd u seksueel misbruikt door uw buurman. Hij beloofde u duiven te zullen geven en in ruil had hij seksuele betrekkingen met u. Sindsdien werd u dit gewoon en begon u ervan te houden. U ontmoette Kamal, een jongen uit uw wijk, en begon een relatie met hem die anderhalf jaar duurde tot Kamal om het leven kwam bij een motorongeluk. Daarna had u een relatie met Modaseer. U was niet verliefd op hem maar vond hem een viriele man en had vooral een seksuele relatie met hem. Deze relatie liep echter spaak omdat jullie alleen nog maar seks hadden. Vervolgens kreeg u in 2011 een relatie met Ahmed Y.. In 2013 trouwde u met Rawaa Baloula A., uw nicht.

Het huwelijk was gearrangeerd door uw familie. U bleef een relatie hebben met Ahmed Y.. In mei 2015 was u met Ahmed Y. op uw kamer, toen uw broer de kamer binnenkwam. Jullie lagen in bed.

Hierop reageerde uw broer woedend waarop hij een mes nam om jullie te verwonden. Ahmed Y. slaagde erin uw broer vast te grijpen, waarop u wegliep. Uw andere broer en vader kwamen erbij en ook Ahmed Y. slaagde erin weg te lopen. U liep naar een smokkelaar bij wie u een week verbleef alvorens Soedan te verlaten. U had ondertussen contact met uw echtgenote die eerst boos was op u maar dan bijdroegde en u zelfs hielp geld te verzamelen voor uw reis. Met Ahmed Y. had u geen contact meer. Na deze gebeurtenissen kreeg uw vrouw problemen omdat ze u had geholpen. Ze kreeg ook problemen omdat ze weigerde van u te scheiden. Uw vrouw is nog in Soedan maar leeft niet meer in het huis van uw familie. Op 23 juli 2015 kwam u aan in België waar u de volgende dag asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Er dient te worden vastgesteld dat u verklaarde homoseksueel te zijn (zie gehoor CGVS, p. 6). Wanneer echter gevraagd wordt hierover uit te weiden, blijkt u het daar zeer moeilijk mee te hebben. U gevraagd wat homoseksueel zijn voor u betekent, haalt u aan **'het is doen waar men zin in heeft te doen'** (zie gehoor CGVS, p. 7). Verder verklaarde u ook: **'het is iemand die uit de band springt, iemand die de dingen natuurlijk beleeft...'** (zie gehoor CGVS, p.7). Geen van deze verklaringen toont echter aan dat u heeft nagedacht over uw eigen beweerde homoseksualiteit. Immers, vooreerst dient toch te worden opgemerkt dat deze verklaringen allerm minst betrekking hebben op wat nu iemand 'homoseksueel' maakt en bovendien blijkt uit de rest van uw verklaringen dat u helemaal niet kon doen wat u wou of uit de band kon springen. Immers, u moest trouwen met uw nicht, had in het geheim relaties met mannen die u uiteindelijk dermate in de problemen brachten dat u er uw vaderland voor moest verlaten. Dat u homoseksualiteit dan omschrijft als 'doen waar men zin in heeft' komt volstrekt niet doorleefd over.

Verder kunnen ook de nodige vraagtekens worden gezet bij uw verklaringen over de 'ontdekking' of het 'ontstaan en de evolutie' van uw homoseksuele geaardheid en over de beleving ervan.

Zo verklaarde u dat u zelf niet gekozen hebt om homoseksueel te worden, maar dat het oudere mannen waren die 'het' met u gedaan hebben, waarbij u doelt op seksuele betrekkingen die u met oudere mannen had in ruil voor geschenken (zie gehoor CGVS, p.8). U ziet hier het seksueel misbruik als de reden waarom u homoseksueel bent. Bovendien verklaart u verder meermaals **dat het hebben van seksuele betrekkingen met mannen voor u een 'gewoonte' werd**, dat u eraan gewoon raakte (zie gehoor CGVS, p. 11, 12, 14). U verklaart uitdrukkelijk dat u mannen verkiest boven vrouwen omdat u 'de gewoonte hebt aangenomen van dat ding, om seks te hebben met een man' (zie gehoor CGVS, p.14). Uit deze verklaringen kan afgeleid worden dat u uw beweerde homoseksuele oriëntatie helemaal niet ziet als een intrinsiek deel van uw persoonlijkheid. Dit wordt bevestigd door uw verklaringen dat mannen in Soedan (seksuele) relaties hebben met mannen, omdat dat blijkbaar gemakkelijker is dan met vrouwen (zie gehoor CGVS, p. 8). Gevraagd of al deze mannen dan 'homo' zijn, bevestigt u dit. Eens te meer stelt u homoseksualiteit voor als iets waar men voor kiest, een afweging die men maakt, omwille van de algemene omstandigheden, zoals strenge omgangsvormen, of iets dat men 'wordt' door pedoseksualiteit tussen een volwassene en een minderjarige van hetzelfde geslacht.

Aangezien u ook gehuwd bent met een vrouw, werd u gevraagd waar dan, naast het seksuele aspect, het verschil lag tussen een relatie met een man en die met een vrouw. U bevestigde dat er een verschil was naast het seksuele en verwees hierin naar de mogelijkheid om met een man bevriend te zijn, dat je met een man dingen gemeen hebt, zodat je tot een relatie van 'camaraderie' komt (zie gehoor CGVS, p.14). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u hier helemaal niet beschrijft hoe het er in een intieme relatie met een man aan toe gaat. U beschrijft eigenlijk gewoon hoe een vriendenrelatie tussen twee mannen verschilt van uw relatie met uw vrouw, die u omschrijft als 'ze doet als een vrouw, ze is thuis, ze werkt, ze moet aan uw behoeften voldoen'. Dat u er uiteindelijk toe komt een relatie tussen mannen te omschrijven als **'camaraderie'** toont niet aan dat u homoseksueel geaard zou zijn aangezien er kan van uitgegaan worden dat heteroseksuele mannen evengoed relaties van camaraderie aangaan met mannen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u er, in de Soedanese homofobe context zoals u die schetst, toch op een eenvoudige manier in slaagde relaties aan te gaan met mannen. Zo zou u van uw eerste partner Kamal ontdekt hebben dat hij homoseksueel was omdat hij u openlijk zei, voor hij weet had van uw seksuele oriëntatie, dat de meisjes die hij zag 'knappe broers moesten hebben' (zie gehoor CGVS, p. 9-10). Hieruit begreep u meteen dat Kamal homo was. U gevraagd of dit niet gevaarlijk was voor Kamal

om dit zo openlijk te stellen, verklaarde u dat het een gesprek tussen twee personen was (zie gehoor CGVS, p. 9-10). Dat u blijkbaar zelf het risico dat Kamal zou genomen hebben, niet onderkent, toont aan dat u niet bekend bent met de moeilijkheden die homo's levend in een homofob land kennen om op een veilige, discrete manier een relatie aan te gaan. Die vaststelling wordt trouwens bevestigd wanneer u uitlegt hoe u met uw tweede partner Modaseer een relatie aanging. U verklaarde dat jullie beiden allusies maakten, 'tot alles helder was' en jullie dan een relatie konden aangaan (zie gehoor CGVS, p. 10). Er dient echter te worden opgemerkt dat u er nogal snel van uitging dat alles 'helderder' was. U gevraagd hoe het 'helderder' werd verwijst u naar een gesprek waaruit bleek dat jullie op jullie gemak waren bij elkaar en waarin u al lachend vroeg of hij intenties naar u toe had waarop Modaseer al lachend antwoordde 'zouden er zijn die dat zouden weigeren ?' (zie gehoor CGVS, p.10). Hieruit concludeerde u dan dat 'het' duidelijk was geworden, waarna jullie een relatie aangingen. Ook hier gaat u wel heel snel over tot het aangaan van een seksuele relatie met een man, **zonder dat u veel blijk geeft van moeilijkheden om tot een relatie te komen of van angst dat deze relatie of uw geaardheid zou uitkomen.**

U haalde tijdens het gehoor voor het CGVS aan dat, indien men ontdekt dat een man homoseksueel is, de waarde van die man vermindert en hij niet meer beschouwd wordt als een mens maar wel als een ding, een dier (zie gehoor CGVS, p. 9). U gevraagd of u zo iemand kent, verklaart u 'er is er zo één' en voegt u toe 'nadien ben je niet meer zoals een mens, je wordt gezien als een dier.'. U opnieuw gevraagd of u dan zo iemand kent, antwoordt u nu : 'Persoonlijk niet'. Enerzijds schetst u wat er gebeurt met mannen van wie zou ontdekt zijn dat ze homoseksueel zijn, maar anderzijds kan u geen voorbeeld geven van dergelijke gevallen, hoewel u zelf ondertussen al drie relaties met mannen zou hebben gehad en ook in uw buurt dergelijke relaties zouden ontdekt zijn (zie gehoor CGVS, p. 9). Verder blijkt ook Kamal nooit problemen te hebben gehad omwille van zijn geaardheid, omdat hij niet van Omdurman afkomstig was (zie gehoor CGVS, p. 9) en kan ook Ahmed Y., nadat hij met u werd betrapt, blijkbaar zonder problemen zijn leven verder zetten in Omdurman (zie gehoor CGVS, p. 6). Ook uw uitleg over waarom Ahmed Y. geen problemen had na de betrapping, met name dat hij kan vechten als ze hem vinden en dat hij zijn familie en broers kan bellen om hem te verdedigen (zie gehoor CGVS, p. 6) is opmerkelijk, zeker aangezien u verklaarde niet te weten of zijn familie al dan niet op de hoogte is van wat er gebeurde. Dat u er dan zomaar van uitgaat dat Ahmed Y. door zijn familie zou verdedigd worden, terwijl u later verklaarde dat homo's die ontdekt worden door hun omgeving gezien worden als een dier, een ding, is **allerminst consequent** te noemen.

Ook wat betreft de **relaties** die u zou hebben gehad zijn uw verklaringen niet echt consistent te noemen. Zo verklaarde u initieel tijdens het gehoor op het CGVS dat u verliefd was op Ahmed Y. (zie gehoor CGVS, p. 5). Naar het einde van het gehoor toe verklaarde u echter dat uw relatie met Ahmed Y. louter seksueel was en dat u na Kamal, de persoon met wie u een eerste homoseksuele relatie had, niet meer verliefd bent geworden op een andere man (zie gehoor CGVS, p. 3, 14). Verder verklaarde u sinds 2011 een relatie gehad te hebben met Ahmed Y., dus gedurende 3 à 4 jaar (u werd met Ahmed Y. immers betrapt in mei 2015 (zie gehoor CGVS, p. 4)) (zie gehoor CGVS, p. 3). Echter, wanneer u gevraagd werd wie Ahmed Y. was, stelt u eerst de vraag niet te begrijpen. Gevraagd wat u over hem kan vertellen, komt u niet verder dan te zeggen dat hij in hetzelfde domein als u werkte en jullie elkaar hebben leren kennen. U haalt aan dat u niet weet wat u verder over hem kan vertellen maar dat u wel op vragen van de PO (protection officer) wil antwoorden (zie gehoor CGVS, p.3). Het is opmerkelijk dat u er niet in slaagt, spontaan dingen te vertellen over de partner met wie u zolang een relatie zou hebben gehad. Opmerkelijk is ook dat u sinds de door u aangehaalde betrapping, geen contact meer had met Ahmed Y. (zie gehoor CGVS, p. 6). Hoewel de man bij wie u onderdook Ahmed Y. gezien had, verkoos u niet met Ahmed Y. in contact te komen, uit vrees dat uw familie u dan zou kunnen vinden (zie gehoor CGVS, p. 6). Echter, u nam wel contact met uw echtgenote (zie gehoor CGVS, p.3), wat toch wel een veel groter risico was aangezien u er kon vanuit gaan dat zijn u niet genegen was na de betrapping. Dat u uw homoseksuele partner met wie u betrapt werd niet contacteerde, hoewel u daar duidelijk wel de mogelijkheid toe had via de persoon bij wie u onderdook, maar wel uw echtgenote van wie u pas nadien hulp kreeg om te vertrekken, tast opnieuw uw verklaringen aangaande uw relatie met Ahmed Y. aan.

Verder dient te worden opgemerkt dat u, hoewel u reeds in juli 2015 aankwam in België, **slechts weinig op de hoogte bent van de situatie voor homoseksuelen in België.** U verklaart dat u hier nog maar kort bent en niet weet hoe mensen er tegenover staan (zie gehoor CGVS, p.13). U verklaart op algemene wijze te weten dat die dingen in Europa niet verboden zijn, maar u verklaart niet te weten of de mensen het zullen accepteren (zie gehoor CGVS, p. 14). U geconfronteerd met de vraag of u zich kan voorstellen dat u zou trouwen met een man, blijkt u dit 'schandalig' te vinden en kan u zich niet voorstellen dat u in België zou trouwen met een man. U toegelicht dat het in België wel degelijk mogelijk is dat twee mannen trouwen, verklaart u dat de visie van de maatschappij anders kan zijn dan de wetgeving in een land. U er verder op gewezen dat in België wel degelijk mannen zonder problemen gehuwd zijn met mannen, verklaart u dat u niets wil zeggen wat u niet kan doen en voegt u toe dat u

moslim bent en het zal blijven. U kan er duidelijk niet inkomen dat mannen met elkaar kunnen trouwen. U blijkt er ook niet van op de hoogte geweest te zijn dat deze mogelijkheid zich voordoet in België. Opnieuw blijkt dat u duidelijk nog niet veel hebt gereflecteerd over uw beweerde seksuele oriëntatie en dat ook uw interesse om de situatie voor homoseksuelen te kennen in België slechts matig aanwezig is.

Ten slotte kan er nog op gewezen worden dat er ook bedenkingen zijn bij uw verklaringen over de betrapting door uw broer. Zo verklaarde u voor de DVZ dat uw broer wel degelijk aan de deur klopte alvorens deze te openen (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ dd. 13/10/2015), terwijl u voor het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat uw broer niet klopte op de deur (zie gehoor CGVS, p. 5). Vervolgens verklaarde u dat u de deur niet op slot had gedaan, omdat u dacht dat er toch niemand zou komen (zie gehoor CGVS, p. 5). Vooreerst kan hierbij de bedenking worden gemaakt dat dit wel heel risicovol zou geweest zijn, zeker gezien uw bewering dat jullie met de hele familie in het huis woonden (zie gehoor CGVS, p.2) en gezien uw verklaring dat uw broer alleen maar aan de deur klopt als uw vrouw thuis is. Het is niet aannemelijk dat u in een dergelijke situatie dergelijk risico zou nemen met de verklaring dat u dacht dat er toch niemand zou komen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u, door de PO geconfronteerd met de vaststelling dat er toch veel mensen in uw huis woonden, u plots een andere reden opgaf voor het niet sluiten van de deur, met name dat jullie dachten dat ze jullie dan zouden verdenken en dat het toch niets zou uitmaken omdat er een kier tussen de deur en de muur zit, waardoor je toch iets kan zien (zie gehoor CGVS, p. 5). Uw uitleg voor het niet sluiten van de deur, nochtans iets waarvan mag verwacht worden dat u er goed over zou hebben nagedacht, is allerminst coherent te noemen wat opnieuw de doorleefdheid van uw verklaringen aantast.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt ten slotte geen documenten voor die uw verklaringen betreffende uw identiteit, reisweg of vluchtrelaas kunnen ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt dat de beslissing van verweerder niet kan worden bijgetreden en stelt wat volgt:

"1. de homoseksuele geaardheid"

Verweerder stelt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u verklaarde homoseksueel te zijn. Wanneer echter gevraagd wordt hierover uit te weiden, blijkt u het daar zeer moeilijk mee te hebben. U gevraagd wat homoseksueel zijn voor u betekent, haalt u aan "het is doen waar men zin in heeft te doen". Verder verklaarde u ook: "Het is iemand die uit de band springt, iemand die de dingen natuurlijk beleeft...". Geen van deze verklaringen toont echter aan dat u heeft nagedacht over uw eigen beweerde homoseksualiteit."

Uit deze uitspraken van verzoeker kan alleen maar afgeleid worden dat homoseksualiteit in Soedan nog een groot taboe is. Het is dan ook niet evident om vrijuit te spreken over zijn geaardheid, laat staan zich er openlijk naar te gedragen.

Dit wordt ook bevestigd door verzoeker, die stelt dat het in de islam een zonde is om homoseksueel te zijn en dat de homoseksuele en zijn familie verworpen zullen worden door de maatschappij (zie gehoor CGVS, p. 6 en 8)

Ook wanneer verzoeker stelt dat een homoseksuele iemand is die uit de band springt, is het duidelijk dat een homoseksuele in Soedan beschouwd wordt als iemand die 'anders' is.

Verzoeker heeft echter wel een duidelijk beeld over wat homoseksualiteit betekent. Zo verklaart hij onder meer het volgende:

"Toen u zei of ik homo ben zei ik ja omdat voor ons een homo een man is die relaties heeft met een man of een vrouw met een vrouw. Dat is het homo zijn." (zie gehoor CGVS, p. 8)

Daarnaast kan hij ook heel gedetailleerd de werking van een homoseksuele relatie uitleggen:

"Daar is een verschil tussen actief zijn of passief. (...) Het is altijd zo, de actieve blijft actief en de passieve blijft passief." (zie gehoor CGVS, p. 11)

Op de vraag wat de passieve doet en wat het verschil is tussen beiden, antwoordt hij het volgende:

"Hij doet niks. Daarom noemen ze hem pede. Het is altijd de andere die praktiseert. (...) De twee zijn fouten, maar de passieve wordt beschouwd als een vrouw, ze zetten die op hetzelfde niveau als een vrouw. Ze beschouwen hem niet als een man. In Soedan is er een verschil tussen man en vrouw, beeld u in, een man die de rol van een vrouw neemt." (zie gehoor CGVS, p. 11)

Degene die de actieve rol vervult en m.a.w. een andere man penetreert wordt niet beschouwd als een homoseksuele en wordt aldus enigszins aanvaard in de maatschappij. Degene die daarentegen de passieve rol vervult en m.a.w. gepenetreerd wordt, wordt wel beschouwd als een deelnemer aan een homoseksuele handeling.

Bijgevolg kan de 'actieve homo', ondanks dat de maatschappij dit ook als fout beschouwd, een normaal leven leiden in Soedan.

Aangezien verzoeker de passieve rol vervult in de homoseksuele relatie en bijgevolg op hetzelfde niveau zit als de vrouw in de Soedanese samenleving, is het niet evident om over zijn geaardheid te praten.

Daarbij komt ook nog dat verzoeker van nature een gesloten persoonlijkheid heeft en aldus niet altijd spontaan zijn verhaal kan vertellen.

Dit neemt niet weg dat hij wel degelijk de inhoud en de beleving van een homoseksuele relatie kent en reeds heeft ervaren.

2. de ontdekking, het ontstaan en de evolutie van de homoseksuele geaardheid

Ook bij de verklaringen van verzoeker over de ontdekking en de beleving van zijn homoseksualiteit worden door verweerster vraagtekens gezet.

Verweerster meent uit de verklaring van verzoeker te moeten afleiden dat de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid het gevolg is van het seksueel misbruik van verzoeker op jonge leeftijd.

Verweerster stelt dat verzoeker zijn homoseksuele oriëntatie helemaal niet ziet als een intrinsiek deel van zijn persoonlijkheid.

Nochtans verklaart verzoeker herhaaldelijk het tegendeel.

Wanneer aan hem gevraagd werd om uit te leggen wat vanuit zijn standpunt homoseksueel zijn betekent, verklaart hij het volgende:

"Ik moet u zeggen dat het niet iets is dat zo gekomen is in mij. Het is niet dat ik heb een dag nagedacht om te zeggen wat ik ben, nee zo ging het niet. Het was iets dat er was, het is 'doen waar men zin in heeft te doen'." (zie gehoor CGVS, p. 7)

Op de vraag hoe verzoeker zijn toekomst ziet in België, met een man of met een vrouw, antwoordt hij het volgende:

"Met een vrouw, dat denk ik niet. Maar met een man, ja waarom niet, maar men kiest die dingen niet, dat komt zelf. Ik wil zeggen dat ik niet zomaar een relatie kan hebben als ik me niet zomaar op mijn gemak voel met iemand." (zie gehoor CGVS, p. 7)

Hierop werd door verweerster de vraag gesteld met wie hij zich het meest op zijn gemak zou voelen. Verzoeker antwoordt hier zonder twijfel op dat dit met een man zou zijn.

Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker wel degelijk een relatie met een man verkiest.

Het seksueel misbruik als kind staat dan ook los van de seksuele geaardheid van verzoeker.

Verzoeker heeft inderdaad verklaard dat hij als kind seksuele betrekkingen heeft gehad met oudere mannen en dat dit een 'gewoonte' is geworden, maar hij heeft dit gedurende het gehoor door verweerster nooit gekwalificeerd als seksueel misbruik!

Bovendien bleef hij ook op latere leeftijd seksuele betrekkingen hebben met mannen, niet alleen omdat hij 'eraan gewoon was geworden', maar ook omdat hij het zelf wou:

"Met Kamal deed ik het omdat ik het goed vond, dan heb ik het gevraagd en niet hij." (zie gehoor CGVS, p. 12)

(...) "Ik praktiseer dat zo. EN ik heb er plezier aan" (zie gehoor CGVS, p. 13)

Verzoeker verklaart dat er in de relatie met dhr. Kamal zelfs sprake was van gevoelens van genegenheid en wederzijds respect. (zie gehoor CGVS, p. 11)

Hij verklaart ook uitdrukkelijk dat zijn band met hem meer diepgaand is en aldus meer betekent dan louter het seksuele aspect. (zie gehoor CGVS, p. 14)

Wanneer verzoeker spreekt over een band van 'camaraderie' bedoelt hij dan ook dat voor hem relaties met mannen verdergaan dan louter het hebben van seksuele betrekkingen.

Dergelijke band heeft hij nooit met zijn echtgenote of eender welke andere vrouw gehad. Dit blijkt ook uit zijn verklaring:

"Omdat in Soedan is het de vrouw, ze doet als een vrouw, ze is thuis, ze werkt, zij moet aan uw behoeften voldoen maar de relatie met een man, men kan vrienden zijn, met dingen die je gemeen hebt." (zie gehoor CGVS, p. 14)

Voor iemand die zogenaamd homoseksueel is 'geworden' en zijn geaardheid niet beschouwt als een intrinsiek deel van zijn persoonlijkheid, is dit dan toch wel zeer eigenaardig...

Niet alle mannen die als kind seksueel misbruikt zijn geweest door een andere man, ontwikkelen op latere leeftijd een homoseksuele geaardheid.

Verzoeker daarentegen geeft vrijwillig de voorkeur aan een relatie met een andere man en ziet zichzelf in de toekomst ook alleen maar met een andere man.

De enige relatie die verzoeker ooit heeft gehad met een vrouw, is zijn gearrangeerd huwelijk met zijn nicht, dat vanaf zijn geboorte reeds gepland was.

3. de vrees voor problemen in Soedan

Verweerster twijfelt daarnaast ook aan de problemen die verzoeker zal kennen bij een eventuele terugkeer naar Soedan.

Het afkerig standpunt m.b.t. homoseksualiteit vanwege de maatschappij én vanwege zijn familie is echter de reden dat verzoeker gevlucht is uit Soedan:

"Van kleins af aan wist ik al dat wat ik deed niet goed was. Omwille van de straffen, als ze het zien zullen ze me straffen." (zie gehoor CGVS, p. 14)

De dag waarop verzoeker samen met een andere man, i.c. dhr. Ahmed Y. in bed werd aangetroffen door zijn broer, dhr. Elfaidil, werd deze vrees werkelijkheid. Zijn broer heeft meteen een mes genomen met de bedoeling verzoeker en zijn partner te verwonden. (zie gehoor CGVS, p. 4 en 6)

Dhr. Elfaidil is zeer katholiek en verzoeker vreest dan ook dat zijn broer hem zal vermoorden.

Wanneer verweerster vraagt of het geen optie is om ergens anders in Soedan te gaan wonen waar niemand hem kent noch controleert, antwoordt verzoeker het volgende:

"Ja, maar ze zullen me terugvinden. Mijn broer is heel religieus." (zie gehoor CGVS, p. 9)

Bovendien zal verzoeker in Soedan nooit in volledige vrijheid kunnen leven. Zowel de religie als de maatschappij staat heel afkerig tegenover een homoseksuele geaardheid.

Dit blijkt ook uit het Ambtsverslag afkomstig van het Ministerie van Buitenlandse Zaken:

"In de (voornamelijk islamitische) Sudanese cultuur wordt homoseksuele geaardheid gezien als een schande of een ziekte. Homoseksuelen worden, indien hun geaardheid openlijk bekend is, maatschappelijk gediscrimineerd en lopen het risico op ontslag en sociale uitsluiting. Veel homoseksuelen houden hun geaardheid dan ook verborgen en leiden een dubbelleven." (zie stuk 3)

Verzoeker loopt niet alleen het risico op discriminatie en sociale uitsluiting, maar ook op een strafrechtelijke vervolging. Op grond van artikel 148 van het wetboek van Strafrecht van 1991 is seks tussen mensen van hetzelfde geslacht strafbaar. Verzoeker riskeert bijgevolg zweepslagen, een gevangenisstraf en zelfs de doodstraf(!) bij de derde veroordeling. (zie stuk 3)

Verweerster wijst daarnaast nog op het feit dat zijn ex-partners geen problemen mochten ondervinden omwille van hun seksuele geaardheid.

Verzoeker verklaart dat dhr. Kamal geen problemen heeft ondervonden omdat hij alleen woont en niemand hem kan controleren. Dit in tegenstelling tot verzoeker, die samen met zijn familie in één huis woonde.

Dhr. Ahmed Y. daarentegen, werd kort na de feiten door de smokkelaar nog gezien. Op geen enkel moment werd echter met dhr. Ahmed Y. contact opgenomen. (zie gehoor CGVS, p. 6) Verzoeker heeft thans overigens geen contact meer met dhr. Ahmed Youssef waardoor ook zijn huidige situatie niet kan worden nagegaan.

Het is dan ook geenszins op voldoende wijze bewezen dat dhr. Ahmed Y. zonder problemen zijn leven in Omdurman heeft kunnen verderzetten.

Daarnaast wenst verzoeker er nog op te wijzen dat zijn ex-partners allemaal de actieve rol vervullen in de homoseksuele relatie. Zoals eerder gezegd aanvaardt de maatschappij deze vorm van homoseksualiteit nog enigszins waardoor zowel dhr. Kamal als dhr. Ahmed Y. vermoedelijk zonder problemen in Soedan kunnen blijven.

Gelet op het bovenstaande is het duidelijk dat de vrees van verzoeker voor bestraffing vanwege de maatschappij en zijn familie, in het bijzonder vanwege zijn broer, gegrond is.

4. de kennis van de huidige toestand omtrent homoseksualiteit in België

Ten slotte wenst verweerster erop te wijzen dat verzoeker slechts weinig op de hoogte is van de situatie voor homoseksuelen in België.

Wanneer aan verzoeker gevraagd werd of hij zich kon voorstellen dat hij in België zou trouwen met een man, antwoordt hij het volgende:

"Ik wil pragmatisch zijn he. Ik wil u niet iets zeggen dat ik niet kan doen. U weet, ze zeggen soms dat iemand die opgegroeid is terwijl hij iets praktiseerde dat zal blijven doen maar ik zeg 'ik ben moslim en ik blijf het'. In de islam, de seks onder mannen is een zonde, maar dan ook nog trouwen, dat is enorm. Dat is een manier van denken. Ik weet niet wat er zal gebeuren. Wat zal er in de toekomst gebeuren..." (zie gehoor CGVS, p. 15)

Verweerster meent hieruit te moeten afleiden dat verzoeker nog niet veel gereflecteerd heeft over zijn seksuele oriëntatie.

Niets is echter minder waar.

Het is duidelijk dat verzoeker -voorlopig- nog niet wil trouwen met een man louter en alleen omdat hij moslim is en in de islam een huwelijk tussen twee mannen een grote zonde is.

Het is echter niet omdat in zijn religie een huwelijk tussen twee mannen taboe is, dat het twijfelachtig is dat verzoeker wel degelijk een homoseksuele geaardheid heeft...

Verzoeker kan in België perfect relaties aangaan met andere mannen zonder daarvoor in het huwelijk te moeten treden.

Hij is er dan ook van op de hoogte dat homoseksuele relaties in België aanvaard worden:

"Ik weet in Europa op algemene wijze dat die dingen niet verboden zijn." (zie gehoor CGVS, p. 14)

Bovendien is verzoeker nog voorzichtig met het benaderen van mensen. Hij weet immers niet op welke manier mensen zullen reageren op zijn geaardheid.

"Ik weet niet of de mensen het zullen accepteren. Misschien is het louter juridisch." (zie gehoor CGVS, p. 14)

Thans heeft verzoeker evenwel nog geen nieuwe relatie in België, aangezien hij alleen nog maar mensen in het centrum kent en verder nog niet veel vrienden heeft gemaakt."

2.1.1. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de "protection officer" open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Soedanese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Hoewel het aannemelijk is dat het niet eenvoudig is om via verklaringen de homoseksuele geaardheid aan te tonen, mag van een asielzoeker evenwel verwacht worden dat hij ook hieromtrent spontane en omstandige verklaringen aflegt. Een asielzoeker vraagt immers internationale bescherming aan de autoriteiten van een land en toont bijgevolg aan vertrouwen te hebben in de autoriteiten van het land van asiel; derhalve dienen deze asielautoriteiten deze asielaanvraag te onderzoeken aan de hand van de gegevens die door de asielzoeker worden voorgelegd, *in casu* diens verklaringen.

Waar het verzoekschrift onder titel "*De homoseksuele geaardheid*" verwijst naar verzoekers verklaringen, blijkt dat verzoeker verwijst naar verklaringen inzake seksuele praktijken tussen mannen onderling. Hij blijft de nadruk leggen op de rol die elke partner aanneemt binnen een seksuele relatie. De loutere verwijzing naar deze seksuele handelingen toont echter niet aan homoseksueel geaard te zijn. De homoseksuele geaardheid wordt niet aannemelijk gemaakt door de loutere beschrijving van (stereotype) homoseksuele daden. Homoseksualiteit betreft immers een intrinsiek onderdeel van de persoonlijkheid en kan niet worden herleid tot één aspect, *in casu* seksuele daden waarbij de partners omschreven worden als 'actief' en 'passief'. Ook onder de titel "*de ontdekking, het ontstaan en de evolutie van de homoseksuele geaardheid*" blijkt dat verzoeker verwijst naar zijn verklaringen omtrent het plezier van seksuele contacten ("*Met Kamal deed ik het omdat ik het goed vond, dan heb ik het gevraagd en niet hij.*" (zie gehoor CGVS, p. 12); (...) "*Ik praktiseer dat zo. EN ik heb er plezier aan*" (zie gehoor CGVS, p. 13)). Verzoeker linkt andermaal de ontdekking van zijn geaardheid niet aan twijfels en psychische onrust die men kan verwachten bij de ontdekking van een geaardheid die helemaal niet aanvaard is binnen de homofobe maatschappij waarin hij opgroeide.

In de mate dat hij tracht aan te tonen dat zijn homoseksuele oriëntatie blijkt uit zijn verklaringen, blijkt dat verzoeker zelfs niet op de hoogte was van de juridische situatie van homoseksuelen in België. Gevraagd of hij zou kunnen trouwen met een man in België stelde verzoeker dat dit "*schandalig*" is, "*zelfs in België*" (gehoor CGVS, p.15). Verzoeker was zelfs niet op de hoogte dat personen van hetzelfde geslacht in België kunnen huwen. Het is niet plausibel dat een persoon aanvoert vervolging te vrezen in zijn land van herkomst omwille van zijn voorgehouden seksuele geaardheid en zich dan naar een land begeeft om bescherming te verkrijgen wegens deze geaardheid zonder kennis te hebben van de juridische situatie (weze het zelfs maar oppervlakkig) van homoseksuelen in dit zelfgekozen land van asiel. Deze te verwachte kennis staat los van verzoekers geloof. Indien verzoeker werkelijk homoseksueel zou zijn, kan aangenomen worden dat hij zich grote vragen zou stellen inzake de verhouding tussen zijn seksuele geaardheid en zijn geloof, *quod non in casu*. De veroordeling van het homohuwelijk in België als zijn "*schandalig*" en dit op basis van zijn geloof doet verder afbreuk aan zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Inzake zijn relatie met Ahmed Y. blijkt dat verzoeker nagenoeg niets kon vertellen over deze persoon met wie hij voorhoudt een relatie te hebben gehad sinds 2011 tot de betrapping in 2015. Dit klemmt des te

meer aangezien verzoeker zich omtrent deze vermeende geliefde niet heeft geïnformeerd sinds hun betrapping en verzoekers vlucht. De verklaring van verzoeker dat hij Ahmed Y. niet contacteerde omdat hij diens telefoonnummer niet meer had en dat verzoekers familie het zou hebben geweten dat hij daar was (gehoor CGVS, p.6), is niet geloofwaardig binnen het kader van een jarenlange liefdesrelatie. Daarenboven contacteerde verzoeker wel zijn echtgenote, met wie hij een gearrangeerd huwelijk zou hebben gehad, die hem wel hielp met zijn vlucht maar met wie hij niet sprak over zijn relaties met mannen (gehoor CGVS, p.7), hetgeen eveneens niet plausibele verklaringen zijn.

Gelet op voorgaande vaststellingen slaagt verzoeker er niet in om de motieven van de bestreden beslissing afdoende te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

De verwijzing naar het risico voor homoseksuelen middels de bijgevoegde landeninformatie is niet dienstig aangezien verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS